

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. H.** proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2016, č. j. 10 Na 21/2015 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 26. 1. 2016, č. j. 10 Na 21/2015 – 24, odmítl pro nepřípustnost podání žalobce ze dne 14. 12. 2015 označené jako „1) *Správní žaloba proti usnesení ČR – KS v Brně ze dne 30. 9. 2015 č. j. 62A 11/2015–25*, 2) *Námítka podjatosti váženému předsedovi senátu Krajského soudu v Brně JUDr. Davidu Krausovi a váženým soudcům Mgr. Kateřině Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petru Šebkovi*, 3) *Podnět ke kárnému řízení s JUDr. Davidem Rausem, Mgr. Kateřinou Kopečkovou, Ph. D., Mgr. Petrem Šebkem*“.

Proti uvedenému usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost nesprávně označenou jako „*Námítka zmatečnosti usnesení 10 Na 21/2015 – 24 ze dne 26. 1. 2016*“, jíž se domáhal zrušení napadeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Důvody pro zrušení rozhodnutí krajského soudu spatřoval stěžovatel zejména v tom, že bylo rozhodováno v tajném řízení; ten, kdo v tomto řízení vystupoval jako účastník, neměl způsobilost být účastníkem řízení ani procesní způsobilost a nebyl řádně zastoupen; a ve věci nerozhodoval zákonný soudce.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v projednávané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Z údajů na doručence (č. l. 26 spisu krajského soudu) vyplývá, že napadené usnesení bylo v souladu s § 49 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. stěžovateli doručováno do vlastních rukou

prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu jeho bydliště označenou v žalobě. Vzhledem k tomu, že zde stěžovatel nebyl dne 28. 1. 2016 zastižen, byla zásilka téhož dne uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb [§ 49 odst. 2 a 3 písm. a) o. s. ř.]. Stěžovateli byla zároveň zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Konec desetidenní lhůty stanovené v § 49 odst. 4 o. s. ř. pro vyzvednutí uložené zásilky tak připadl na neděli dne 7. 2. 2016 a stěžovatel si zásilku obsahující napadené usnesení krajského soudu vyzvedl v pondělí dne 8. 2. 2016. Uvedeného dne mu tedy bylo napadené usnesení doručeno.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy pondělí 8. 2. 2016. Poslední den lhůty tak připadl na pondělí 22. 2. 2016 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatel podal elektronickou poštou s uznaným elektronickým podpisem u krajského soudu až dne 7. 3. 2016 a tato kasační stížnost je tak podána opožděně.

Krajský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele musela být bez jakýchkoli pochybností odmítnuta jako opožděná, již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení advokáta, které soud obdržel dne 6. 4. 2016 (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. dubna 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu